

Peter Juel-Jensen

§ 71-tilsynet
Folketinget
Christiansborg
1218 København K

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 1844

Doknr.
4217596

Dato
10-04-2025

Kære Peter Juel-Jensen

Jeg kvitterer hermed for din henvendelse af den 19. marts 2025 på vegne af § 71-tilsynet i anledning af Social- og Boligministeriets brev af 18. november 2024 til bl.a. alle landets kommuner med orientering om reglerne for anvendelsen af ikke-godkendte tilbud på det sociale område. Du har tillige henvist til det arbejde, der aktuelt pågår i ministeriet med henblik på at undersøge mulige initiativer i forhold til regulering af anvendelsen af disse tilbud.

På vegne af § 71-tilsynet opfordrer du til, at jeg gør det klart for kommunerne, at ingen anbragte børn eller unge må komme i klemme i forbindelse med, at kommunernes anbringelsespraksis bringes i overensstemmelse med de gældende regler.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at der ingen tvivl skal være om, at barnets og den unges tarv skal komme i første række i behandlingen af sociale sager – ikke mindst i sager, hvor børn og unge anbringes uden for hjemmet.

Tilsynets henvendelse giver mig dog anledning til at redegøre for de gældende regler for anbringelse af børn og unge uden for hjemmet.

Efter barnets lov skal anbringelsessteder med få undtagelser være godkendt af socialtilsynet, før de må anvendes til anbringelse af børn og unge. Undtagelserne hertil er anbringelse i netværksplejefamilie efter § 43, stk. 1, nr. 4, jf. § 58, stk. 1, i barnets lov eller på eget værelse m.v., jf. § 43, stk. 1, nr. 5, jf. § 65, stk. 1, i barnets lov, hvor det er den anbringende kommune, der godkender anbringelsesstedet som konkret egnet til den pågældende.

Hensigten med socialtilsynets godkendelse af anbringelsessteder er at sikre, at tilbuddet har den fornødne kvalitet, herunder at medarbejderne har tilstrækkelige kompetencer, til at tage vare på børn og unge inden for den målgruppe, som tilbuddet er godkendt til.

Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der har ansvaret for at sikre, at kommunen har de nødvendige sociale tilbud til rådighed for kommunens borgere, jf. § 12, stk. 1, i barnets lov. Det er dermed kommunalbestyrelsen, som altid har ansvaret for at sikre, at der er det nødvendige antal pladser i tilbud til målgrupperne efter barnets lov. Den enkelte kommune kan løfte forsyningsansvaret ved brug af egne tilbud eller ved at samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Forsyningsansvaret omfatter også, at der er pladser til

rådighed f.eks. i tilfælde af, at der er behov for med meget kort varsel at finde et tilbud til et barn eller en ung.

Af § 12, stk. 3, 1. og 2. pkt., i barnets lov fremgår, at kommunerne kan anvende ikke-godkendte tilbud i en midlertidig periode på tre uger. Ikke-godkendte tilbud kan kun anvendes, når der er et akut behov for at finde et tilbud til et barn eller en ung, og der ikke kan findes et egnet godkendt tilbud. Det vil sige, at ikke-godkendte tilbud kun kan anvendes helt undtagelsesvist.

Reglerne i § 12, stk. 3, i barnets lov om kommunernes mulighed for ved akut behov at anbringe børn og unge i sociale tilbud, der ikke er godkendt af socialtilsynet, herunder den begrænsede tidsmæssige brug af sådanne tilbud, er bl.a. indført for at sikre gode og trygge forhold for anbragte børn og unge, også når anbringelsen sker akut.

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at der ikke føres et driftsorienteret tilsyn med ikke-godkendte tilbud. Der er dermed ingen overordnet sikring af, at sådanne tilbud har den nødvendige kvalitet til at tage vare på de børn og unge, som anbringes i tilbuddet. Derfor må disse tilbud heller ikke anvendes i længere tid eller i situationer, der ikke er akutte.

Det enkelte barns eller den enkelte unges handlekommune fører det personrettede tilsyn, uanset om den konkrete tilbud er godkendt af socialtilsynet eller ej. Heri ligger bl.a. et ansvar for handlekommunen for til stadighed at vurdere, om det valgte tilbud er konkret egnet til barnet eller den unge.

De gældende regler er indført for at sikre, at der er den nødvendige kvalitet i anbringelsen, så børn og unges sundhed, trivsel og udvikling bedst mulig kan understøttes.

Jeg indgår meget gerne i en uddybende dialog om udfordringerne i anvendelsen af ikke-godkendte tilbud, hvis I måtte ønske det.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister